

Obsah

Úvod

Úvod	7
Belgie (Valonský region)	10
Dánsko	14
Finsko	20
Francie	25
Německo	29
Nizozemsko	34
Norsko	39
Polsko	43
Rakousko	47
Slovensko	51
Švédsko	55
Velká Británie	59
Česká republika	64
Zdroje	69
Výtahy z oponentských posudků	86

První část se soustředuje na to, jak jsou v oblasti zaměstnanosti definovány pojmy zdravotního postižení a osoby se zdravotním postižením. V rámci toho se tato první část také zaměřuje na otázku, zda je v této oblasti pojetí osoby se zdravotním postižením svébytné, nebo zda je vztah na systém sociálního zabezpečení.

V souvislosti s vymezením statusu osoby se zdravotním postižením v oblasti zaměstnanosti bylo rovněž zjištěno, zda v systémech sledovaných zemí existuje obdobu kategorie osob zdravotně znevýhodněných, která je součástí systému České republiky.

Druhá část se zabývá otázkami, jakým způsobem se pro účely politiky zaměstnanosti zdravotní postižení v jednotlivých zemích stanovuje, kdo a na základě jakých kritérií ho posuzuje a který orgán rozhoduje o přiznání statusu osoby se zdravotním postižením.

Třetí část zahrnuje přehled historických opatření a následků využívaných k podpoře zaměstnávání osob se zdravotním postižením a k jejich ochraně na trhu práce.

Vzhledem k tomu, že systémy sledovaných zemí odražejí často různorodé přístupy k dané problematice, je poměrně nesnadné souhrnně charakterizovat jednotlivé aspekty.

Zdravotní postižení pro účely pracovní integrace je pojímána jako omezení možností nebo schopnosti vykonávat pracovní či výdělečnou činnost, účastnit se pracovního života, participovat na životě ve společnosti, popř. zvládat záležitosti každodenního života v důsledku zdravotního stavu.